Lieta Nr.A420486612
A264-14/6

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2014.gada 30.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese E.Apīne,

piedaloties pieteicējas SIA „SVVP" likumīgajam pārstāvim /pers. D/ un pieteicējas pilnvarotajai pārstāvei, zvērinātai advokātei Ilmei Dukai,
atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāvei Barbarai Sūniņai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu SIA „SVVP" pieteikumā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 11.jūnija lēmuma Nr.22.4.6/46501 (ar 2012.gada 18.jūnija lēmuma Nr.22.4.6/48603 „Par labojumiem Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 11.jūnija lēmumā Nr.22.4.6/46501" labojumiem) atcelšanu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID vai atbildētājs)

ģenerāldirektores 2012.gada 11.jūnija lēmumu Nr.22.4.6/46501 „Par SIA „SVVP" iesnieguma izskatīšanu" (turpmāk arī – Lēmums) (*lietas 1.sējuma 9.-40.lapa*) (ar 2012.gada 18.jūnija lēmuma Nr.22.4.6/48603 „Par labojumiem Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 11.jūnija lēmumā Nr.22.4.6/46501" labojumiem) (*lietas 1.sējuma 8.lapa*) nolemts atstāt negrozītu VID Nodokļu kontroles pārvaldes Lielo nodokļu maksātāju trešās audita daļas galvenās nodokļu inspektores R.Ananičas 2011.gada 19.decembra lēmumu Nr.23.15/1335 *(lietas 5.sējums, 17.-18.lapa)* daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto pievienotās vērtības nodokli (turpmāk – PVN) 364341,21 LVL, PVN soda naudu 54651,19 LVL, nokavējuma naudu 56629,94 LVL, uzņēmumu ienākuma nodokli (turpmāk – UIN) 1849 LVL, UIN soda naudu 277,35 LVL, nokavējuma naudu 447,12 LVL, samazināto aprēķināto PVN summu par 2395,74 LVL, palielināto no budžeta atmaksājamo PVN par 6329,12 LVL, samazināto no budžeta atmaksājamo PVN 3372,75 LVL un saistībā ar to aprēķināto soda naudu 505,91 LVL, bet atcelt daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto PVN 101,01 LVL, soda naudu 15,15 LVL, nokavējuma naudu 11,82 LVL, UIN 253838 LVL, UIN soda naudu 38075,7 LVL, nokavējuma naudu 15103,36 LVL.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēja norāda, ka pārsūdz Lēmumu pieteicējai nelabvēlīgajā daļā un norāda, ka Lēmums ir nepamatots, kļūdains un prettiesisks.

Pieteicēja paskaidro, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 78.panta otrajai daļai iesniedza VID ģenerāldirektoram apstrīdēšanas iesnieguma papildinājumus ar vairākiem detalizētiem argumentētiem auditoru lēmuma apstrīdēšanas motīviem, tomēr VID ģenerāldirektors Lēmumā nav norādījis argumentus uz pieteicējas apstrīdēšanas pamatojumu, kā to nosaka APL 81.panta ceturtā daļa, līdz ar to nav pienācīgi izvērtēti pieteicējas apstrīdēšanas pamatojuma argumenti, kā rezultātā Lēmums ir kļūdains un nepareizs.

[3] VID 2012.gada 23.augusta rakstveida paskaidrojumā lūdz pieteikumu noraidīt, atsaucas uz Lēmumā minētajiem argumentiem un papildus paskaidro, ka VID izvērtēja apstrīdēšanas iesniegumā un tā papildinājumos norādītos motīvus un norādīja ar tiesību normām un pierādījumiem pamatotus argumentus pret pieteicējas iebildumiem (*lietas 1.sējums, 44.lapa*).

[4] Tiesas sēdē pieteicēja prasījumu uzturēja, bet atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā norādīto pamatojumu.

Motīvu daļa

[5] Pieteicējai laika posmā no 2011.gada 12.septembra līdz 2011.gada 19.decembrim

veikts komplekss nodokļu audits, par ko sastādīts Audita pārskats Nr.23.15-1429 jeb Audita pārskats *(lietas 5.sējums, 19.-43.lapa)*.
Pārbaudot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa atzīst, ka VID pieteicējai ir veicis auditu, ievērojot procesuālo un materiālo tiesību normas, tostarp, par audita veikšanas procesuālo termiņu. Pieteicējas arguments par to, ka no audita veikšanas termiņa kļūdaini ir izskaitītas 9 dienas (no 2011.gada 13.septembra līdz 21.septembrim), nav pamatots, jo audita uzsākšanas termiņš bija 2011.gada 12.septembris *(lietas 5.sējums, 78.-79.lapa)*, kurā notika arī audita sākuma saruna *(lietas 5.sējums, 89.-90.lapa),* bet pieprasītos dokumentus pieteicēja auditam iesniedza 2011.gada 22.septembrī *(lietas 5.sējums, 76.-77.lapa),* par ko lietā nav strīda. Līdz ar to audita veikšanas termiņa precizēšanai, izskaitot no tā laiku no 2011.gada 13.-21.septembrim *(lietas 5.sējums, 75.lapa)* ir pamats. Apstāklim, ka dokumentu iesniegšanas termiņš sākotnēji bija 2011.gada 19.septembris, nav izšķirošas nozīmes, jo audita sākuma termiņš tika noteikts 2011.gada 12.septembris, kurā auditori uzsāka darbu, bet, neesot iesniegtiem auditam nepieciešamajiem dokumentiem, darbu pārtrauca līdz 2011.gada 22.septembrim.
Audita rezultātā VID ir secinājis, ka pieteicējai nav tiesību uz priekšnodokļa atskaitījumiem darījumos ar SIA „CHOSTNER", „SIA „Senvon", SIA „Aerons" un SIA „Gigamet".
Tādējādi tiesai ir veicama pārbaude pār pieteicējas darījumiem ar minētajiem komersantien, pārbaudot vai VID pamatoti liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

[6] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitītno citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī tādu ārvalstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta pastāvīgajā judikatūrā atzīts, ka atbilstoši likuma jēgai, skatot minēto normu kopsakarā ar tā paša likuma 1.panta 9.punktu un 8.pantu, priekšnodokli var atskaitīt tikai par atbilstoši nodokļa rēķinam faktiski notikušu darījumu, kas atbilst visām minētajā normā norādītajām pazīmēm. Tas nozīmē, ka vispirms jākonstatē, vai darījums vispār faktiski noticis. Lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (*skat. Augstākās*

tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 23.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-53/2009 8.punktu).

[7] Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā izvērstāk skaidrota pievienotās vērtības nodokļa administrācijas un tiesu tālākā rīcība, ja konstatēts, ka darījums faktiski ar nodokļu rēķinā norādīto personu nav noticis. Eiropas Savienības Tiesa ir norādījusi, ka „tomēr, ja nodokļu administrācija no nodokļu rēķina izsniedzēja īstenotās krāpšanas vai pieļauto nelikumību esamības izsecina, ka darījums, par kuru ir izrakstīts rēķins un kurš ir minēts, lai pamatotu atskaitīšanas tiesības, faktiski nav noticis, šai administrācijai, lai varētu tikt atteiktas atskaitīšanas tiesības, ir jāpierāda, ņemot vērā objektīvus pierādījumus un nepieprasot nodokļu rēķina saņēmējam veikt pārbaudi, kura tam nav jāveic, ka šis saņēmējs zināja vai viņam bija jāzina, ka minētais darījums ir iesaistīts krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai" (*skat.Eiropas Savienības Tiesas 2013.gada 28.februāra rīkojuma lietā Nr.C-563/11 Forvards V 35.punktu*).

No Eiropas Savienības Tiesas judikatūras atziņām Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ir secinājis, ka „Valsts ieņēmumu dienests nevar liegt nodokļu maksātājam tiesības atskaitīt priekšnodokli, pamatojot ar to, ka attiecīgo pakalpojumu vai preču rēķina izsniedzējs vai viens no tā piegādātājiem ir veicis prettiesiskas darbības, bez objektīviem pierādījumiem, kas liecinātu par to, ka attiecīgais nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka darījums, kas pamato tiesības uz atskaitīšanu, bija saistīts ar šā rēķina izsniedzēja izdarītu krāpšanu vai kāda cita tirgus dalībnieka piegādes augšupējā ķēdē izdarītu krāpšanu" (*skat. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 5.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-491/2013 11.punktu*).

Tādējādi tiesai jāpārbauda VID Lēmumā ietverto secinājumu pamatotība par darījumu faktisko norisi un pieteicējas rīcību priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību iegūšanai.

[8] VID nav atzinis darījumus ar SIA „CHOSTNER" par tirgus izpēti, klientu meklēšanu un investoru piesaisti metāla izstrādājumu tirgū, uzskatot, ka darījums faktiski nav noticis.

Līgums starp pieteicēju, kuru pārstāvēja /pers. D/, un SIA „CHOSTNER", kuru pārstāvēja /pers. I/, slēgts 2009.gada 18.jūnijā *(lietas 5.sējums, 102.-105.lapa)* un tajā SIA „CHOSTNER" apņēmās sniegt pieteicējai pakalpojumus par tirgus izpēti par 63525 LVL, no kā PVN 11025 LVL, par ko izrakstīti arī rēķini *(lietas 5.sējums, 106.-107.lapa)*.

VID pamatoti ir norādījis, ka pieteicējas un SIA „CHOSTNER" valdes locekļiem nebija pārstāvības tiesību 2009.gada 18.jūnijā *(pieteicējas valdes loceklim reģistrētas pārstāvības tiesības no 26.06.2009., bet /pers. I/ no 22.07.2009. līdz 13.08.2009.)*. Minētais apstāklis tiesas vērtējumā pats par sevi nebūtu izšķirošs priekšnodokļa

atskaitīšanas tiesību liegšanai, taču pierādījumu kopuma vērtējumā tas apstiprina, ka pieteicēja nav pārliecinājusies par darījuma partnera spēju stāties darījuma attiecībās un ieguvusi ziņas, kas uzskatāmas par minimālo kopumu darījumu partnera pārbaudei.

Vērtējot lietā esošos pierādījumus, tostarp pētījumu materiālus *(lietas 6.sējums, 55.-264.lapa)*, procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst par pareiziem VID secinājumus par darījuma fiktīvo raksturu.

Vispusīgu lietas apstākļu noskaidrošanu un VID secinājumus par darījuma fiktīvo raksturu apstiprina arī tas, ka informācija, kas iekļauta pētījumos, ir iegūstama publiski pieejamās mājas lapās un pētījumā ir tikusi apkopota, nenorādot atsauces, informācijas iegūšanas laiku, vietu un nerisinot autorības jautājumus *(lietas 5.sējums, 24.lapa)*. VID ir konstatējis, ka ievērojams pētījumu apjoms ir atrodams uzņēmumu SIA „Sanekss", SIA „Tolmets", SIA „Imetals", SIA „Kuusakoski", ko apstiprina arī pētījuma izdrukā esošās kontaktinformācijas un komersantus identificējošas norādes. Tāpat atbildētājs pamatoti ir izvērtējis arī „Pārskatu par uzņēmuma iespējām konkurences tirgū, izaugsmes iespējām un attīstību", konstatējot, ka pētījumu apstiprinājis SIA „Assets" *(lietas 6.sējums, 126.lapa)*, bet pētījuma saturs ir informācija no internetā pieejamiem diplomdarbiem un referātiem, kā ar makroekonomikas mācību viela *(lietas 5.sējums, 108.-123.lapa)*.

Tiesas sēdē izsauktais un nopratinātais liecinieks SIA „CHOSTNER" amatpersona /pers. I/ apstiprināja darījuma esamību, taču kopumā liecība neatstāj ticamu iespaidu, vērtējot liecības detaļas, raitumu, saturu. Tāpat kritiski vērtējamas liecinieka spējas izpildīt uzdevumu, jo liecības sniegšanas laikā noskaidrots, ka liecinieks valsts valodu nepārvalda, bet konkrētas personas, kuras izpildījušas šādu pasūtījumu, nosaukt nevar.

VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti augšminētajos apstākļos ir secinājusi, ka pētījuma autors nav identificējams, nav norādīts neviens profesionālis šajā jomā (pētījumu parakstījis SIA „CHOSTNER", kura amatpersonas liecību tiesa jau ir novērtējusi), kā arī nav saprotama tā pielietošana sabiedrības saimnieciskajā darbībā.

Tiesas vērtējumā nav saskatāms loģiski izskaidrojams un ekonomisks pamats 63525 LVL maksājumam par šādu pakalpojumu, proti, no interneta vietnēm izdrukātai informācijai. Pieņemot šādu izpildījumu, pieteicēja faktiski apstiprina pētījuma un darījuma formālo raksturu, jo pretējā gadījumā, pieteicējai realizējot komercdarbību, pamatojoties uz šādu pētījumu, tiktu atklāts, ka pētījums saturiski ir internetā apkopotās un bez maksas iegūstamās ziņas, bet ne speciālistu veikta tirgus izpēte, kas būtu pamats pētījumu izmantot saimnieciskās darbības pamatnostādņu veidošanai un attīstībai.

Pieteicējas paskaidrojums par pētījuma vērtību un nepieciešamību *(lietas 5.sējums, 124.-127.lapa)* nemaina tiesas izdarīto secinājumu, tostarp ir vērtējams kritiski paskaidrojumā norādītais, ka 2009.gadā, pastāvot grūtai nozares situācijai, pieteicēja ir meklējusi jaunus risinājumus un vēlējusies pārstrukturēt uzņēmumu, jo maksājuma lielums par šādu pētījumu un piesaistītā persona (darījumu partneris), nebūt to neapstiprina, proti,

ja pieteicēja būtu vēlējusies saņemt kvalitatīvu pētījumu grūtos finansiālajos apstākļos, tad darījuma partnera izvēlei un pakalpojuma cenai tiktu pievērsta lielāka rūpība (pieredze, pētniecības speciālistu zinātniskie grādi, privāta cenu aptauja un tamlīdzīgi), kā arī iepazīstot tirgu, pieteicēja būtu sapratusi, ka pētījumam nav faktiska seguma. Arguments, ka personas var slēgt darījumus par jebkādām summām, ir pamatots, tomēr minēto apstākļu kopsakarā tiesa to novērtē kā fiktīva darījuma apstiprinājumu.

Tāpat norādāms, ka minēto apstiprina arī licences neesamība melno un krāsaino metālu atgriezumu iepirkšanai un realizācijai, kā noteic Ministru kabineta 2005.gada 22.novembra noteikumu Nr.874 „Kārtība, kādā iepērkami un realizējami melno un krāsaino metālu atgriezumi un lūžņi", proti, ja pieteicējas mērķis būtu veikt komercdarbību šajā nozarē, tad tās interesēs būtu noskaidrot un ievērot tiesību normu prasību pamatnostādnes, kas šajā gadījumā nav konstatējams.

Tiesas vērtējumā VID Audita pārskatā nepamatoti ir norādījis neapstiprinātu pieņēmumu, ka pētījuma autors ir pati sabiedrība, jo nav pierādījumu, kas to apstiprinātu, tomēr attiecībā par citiem secinājumiem tiesa piekrīt VID, vērtējot darījumu starp pieteicēju un SIA „CHOSTNER" par pētījuma veikšanu kā formālu, proti, dokumenti un arī pētījums ir noformēti, taču saturiski un faktiski minētā darījuma nolūks ir fiskālu priekšrocību gūšana.

Tiesas vērtējumā, kā norādīts jau iepriekš, pieteicēja, sadarbojoties ar SIA „CHOSTNER", tostarp valdes locekli /pers. I/, zināja par darījuma formālo raksturu un tā mērķis ir bijusi fiskālu priekšrocību gūšana, kas liedz pieteicējai tiesības uz priekšnodokļa atskaitījumu, kā arī šī darījuma summas (izdevumu) iekļaušanu 2009.gada peļņas un zaudējumu aprēķinā.

[9] VID ar lēmumu ir liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības darījumos par metāllūžņiem ar SIA „CHOSTNER", „SIA „Senvon", SIA „Aerons" un SIA „Gigamet".

Pieteicēja norāda, ka VID nav pamatojis darījumu formālo raksturu un nepamatoti atsaucies uz citiem komersantiem veiktajiem auditiem – SIA „CHOSTNER", SIA „Ilmeta".

Tiesas vērtējumā šāda VID rīcība ir pilnībā pamatota un pareiza, konstatējot ķēdes darījumus un saistot darījumu partnerus, tostarp tiem veiktos nodokļu kontroles pasākumus, savu secinājumu apstiprināšanai.

No šajā lietā esošās VID sagatavotās Metālu pirkšanas-pārdošanas darījumu ķēdes 2010.gadā *(lietas 6.sējums, 43.lapa),* ir redzama pieteicējas un tās darījumu partneru saistība un atrašanās vieta ķēdē.

Lielākā daļa komersantu, kas iesaistīti ķēdes darījumos, norāda, ka darījumi ir faktiski notikuši, bet viņi ir bijuši starpnieki. Atbilstoši nostiprinātai judikatūrai šāds arguments par darījuma esamību nav pietiekams, lai nepārprotami apgalvotu, ka darījums

ir noticis un nav bijis vērsts uz fiskālu priekšrocību iegūšanu. Vēl jo vairāk, tieši šis apstāklis šādos darījumos ir jāvērtē, proti, ir jāvērtē, vai no pierādījumu kopuma ir secināms, ka persona, kura vēlas gūt fiskālas priekšrocības, zina vai tai bija jāzina, ka tā iesaistījusies fiktīvos darījumos ar nolūku gūt nepamatotu finansiālu labumu.
VID Lēmuma pamatojumā ir norādījis, ka pieteicējas darījumi ar SIA „CHOSTNER", „SIA „Senvon", SIA „Aerons" un SIA „Gigamet" faktiski nenotika un iegūtie pierādījumi ļauj secināt, ka ir noslēgta vienošanās, kas atklātībai nav darīta zināma un darījumā iesaistītās sabiedrības veic saskaņotu darbību, lai samazinātu nodokļus.
Pārbaudot VID secinājumus un ķēdes darījumu dalībnieku analīzi un iegūtos pierādījumus, tostarp, SIA „CHOSTNER" audita pārskatu *(lietas 6.sējums, 12.-42.lapa),* VID 2011.gada 19.decembra lēmumu Nr.23.15/1336 „Par SIA „CHOSTNER" nodokļu audita rezultātiem" *(lietas 6.sējums, 44.-45.lapa),* kurš ir ticis pārsūdzēts un tiesas nolēmums lietā Nr.A420486012 ir stājies spēkā 2014.gada 1.maijā, VID 2010.gada 23.decembra lēmumu Nr.23.10/1665 „Par SIA „Ilmeta" pievienotās vērtības nodokļa audita rezultātiem" *(lietas 6.sējums, 46.-54.lapa),* SIA „TEAM" apsekošanas aktu, kas sastādīts 2011.gada 11.maijā, konstatējot, ka juridiskajā adresē komersants nav sastopams *(lietas 5.sējums, 68.lapa),* SIA „G.K.A." amatpersonas /pers. L/ paskaidrojumu, ka par SIA „G.K.A." amatpersonu kļuvis pēc trešās personas lūguma, neesot informēts ne par firmas darbības veidu, ne nosaukumu *(lietas 4.sējums, 69.lapa),* SIA „SZ Baltik Komp" apsekošanas aktu juridiskajā adresē 2010.gada 26.novembrī, nekonstatējot tur saimniecisko darbību un komersanta atrašanās faktu *(lietas 5.sējums, 71.-72.lapa),* SIA „ITPF" apsekošanas aktu juridiskajā adresē 2010.gada 26.novembrī, nekonstatējot tur saimniecisko darbību un komersanta atrašanās faktu *(lietas 5.sējums, 73.-74.lapa),* kā arī citus dokumentus, tiesa atzīst, ka pieteicēja apzināti ir iesaistījusies darījumos par metāllūžņu pirkšanu nolūkā gūt fiskālas priekšrocības. Pieteicējas uzklausīšana mutvārdu procesā un pierādījumu pārbaude tiesas sēdē, kā arī tiesas apspriedes laikā, nav novedusi tiesu pie pretējām atziņām, bet apstiprinājusi VID secinājumu par to, ka pieteicējai nav tiesību uz priekšnodokļa atskaitījumiem darījumos ar SIA „CHOSTNER", „SIA „Senvon", SIA „Aerons" un SIA „Gigamet".

VID iegūtās ziņas par to, ka pieteicējas sadarbības partneriem nav nepieciešamo resursu šādu darījumu veikšanai, kā arī par minētajiem darījumiem nav veikti savstarpēji norēķini, šajā lietā netieši apstiprina kopējo pierādījumu vērtējumu par saskaņotām darbībām.

Ķēdes darījumi ar šajā lietā norādītajiem darījumu partneriem ir tikuši vērtēti arī administratīvajā lietā Nr.A420468311, Administratīvajai rajona tiesai taisot spriedumu 2013.gada 6.jūnijā. Lai arī minētais nolēmums ir pārsūdzēts, arī lietā Nr.A420468311 pirmās instances tiesa ir nonākusi pie secinājuma par darījumu fiktīvo raksturu, kā arī nopratinājusi lieciniekus – /pers. I/ (SIA „CHOSTNER"), /pers. D/ (SIA „SVVP"), /pers.

N/ (SIA „Gigamet”), /pers. O/ (SIA „Aerons”), nepiešķirot ticamību liecinieku liecībām un vērtējot kritiski tiesas sēdē sniegtās liecības. Tiesa, iepazīstoties ar spriedumā atspoguļoto liecību saturu, arī secina, ka līdzīgi kā citos gadījumos amatpersonas apstiprina darījumu esamību, bet nespēj sniegt ziņas par darījumu norisi, atsevišķos gadījumos izceļot (atceroties) atsevišķus darījumus konkrētā lietā, kas liecina, ka faktiski amatpersonas nespēj atbildēt un nav informētas par darījumiem kā tādiem, vien ir piedalījušās dokumentu noformēšanā.

[10] Pārbaudot izskatāmajā lietā esošās preču pavadzīmes *(lietas 2., 3. un 4.sējums)* kopsakarā ar citiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka VID pareizi ir izvērtējis auditam iesniegtos un iegūtos pierādījumus un izdarījis pareizus secinājumus.

Pieteicējas darījumos ar SIA „Gigamet” un SIA „Aerons” *(lietas 2.sējums, 4.sējums, 1.-24., 50.-136., 146.-154.lapa)* norādītās darījuma detaļas nav apstiprinātas.

Preču pavadzīmēs – rēķinos ar šiem komersantiem norādītās adreses (/adrese//adrese//adrese//adrese/) nav saistāmas ar pieteicējas darījumu partneriem, jo tajās nav reģistrētas ne šo personu juridiskās adreses, ne arī struktūrvienības. Minētais tiesas ieskatā bija pamats pieteicējai saprast, ka noformētie dokumenti neatbilst faktiski notikušam darījumam.

Tas pats attiecināms arī uz pieteicējas darījumiem ar SIA „CHOSTNER” *(lietas 3.sējums, 4.sējums, 25.-49.lapa),* kur norādītās adreses ir Starta iela 7a kā juridiskā adrese un /adrese//adrese/, /adrese/, /adrese//adrese//adrese//adrese/ (SIA „CHOSTNER”) un /adrese/ (pieteicējai), kā arī darījumos ar SIA „Senvon” *(lietas 4.sējums, 137.-145., 155.-247.lapa)*, kur norādītās adreses ir /adrese//adrese/, /adrese/.

SIA „CHOSTNER” juridiskā adrese attiecīgajā periodā ir bijusi /adrese/, taču minētā īpašuma īpašnieku pilnvarotā persona ir sniegusi ziņas VID, ka minētā īpašuma teritorijā nav tiesiski noslēgta nomas līguma un netiek veikta saimnieciskā darbība SIA „Gigamet”, SIA „Senvon”, SIA „Aerons”, bet SIA „CHOSTNER” ir apakšnomnieki un iznomā telpu no SIA „Mobidus” *(lietas 5.sējums, 130.lapa).*

No SIA „Senvon” pavadzīmes ir parakstījis /pers. P/, kas ir Baltkrievijas pilsonis un pārbaudāmajā periodā nav konstatēta šīs personas uzturēšanās Latvijas Republikā, saņemot no Latvijas vēstniecības Baltkrievijā vīzas atteikumu, bet no SIA „Aerons” – /pers. O/ un no SIA „Gigamet” – /pers. N/, proti, personas, kuras nopratinātas lietā Nr.A420468311.

Pieteicēja norāda, ka pārvadājumus veikušas SIA „Tranzīta terminmāls” un SIA „Nemo route”, taču kā savu darījumu partneri SIA „Tranzīta terminmāls” norāda tikai SIA „Aerons” *(lietas 5.sējums, 136.lapa)*, bet SIA „Nemo route” – vienu darījumu ar SIA „SVVP”, automašīnas /numurs/*(lietas 5.sējums, 137.lapa, 7.sējums, 9.-19.lapa)*, kamēr pieteicējas noformētajos grāmatvedības dokumentos visur ir norāde, ka pārvadājumu

veikusi SIA „Tranzīta terminmāls" vai SIA „Nemo route".

Tātad VID secinājums par to, ka darījuma dokumenti satur nepatiesu informāciju, atbilst lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem un tiesas ieskatā pieteicēja minēto nevarēja nezināt.

[11] SIA „CHOSTNER" 2010.gada 27.augustā ir veikta tematiskā pārbaude par darījumiem ar SIA „SVVP" *(lietas 7.sējums, 21.-22.lapa)*, kurā ir norāde, ka saskaņā ar uzņēmuma grāmatvedības dokumentiem SIA „CHOSTNER" realizēja pieteicējai dažādus metāllūžņus. Tiesa pamatoti atzīst, ka nav pieļaujama pārbaudes vai grāmatvedības dokumentu aizpilde tādā veidā, kas neļauj rakstīto pienācīgi izlasīt *(lietas 7.sējums, 21.lapa),* un VID ir atbildīgs par pārbaudes laikā noformētajiem dokumentiem tādā apmērā, lai tie būtu atzīstami par pierādījumiem arī pēc satura, ne tikai pēc formas.

Izskatāmajā lietā minētais tematiskās pārbaudes akts apstiprina to, ka pārbaude ir veikta un ir noslēgusies ar to, ka nolemts pārbaudē iegūt papildus informāciju. Savukārt tā kā tiesas sēdē nopratināts SIA „CHOSTNER" valdes loceklis, tad tematiskās pārbaudes aktam un tā trūkumiem nav piešķirama izšķiroša nozīme, tomēr minētais neatbrīvo VID no pienākuma pievērst pienācīgu rūpību dokumentu noformēšanā.

[12] Pārbaudot lietā esošos pierādījumus, uzklausot procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nekonstatē pamatu pieteikuma apmierināšanai.

Neatzīstot darījumu faktisko norisi starp pieteicēju un SIA „CHOSTNER", „SIA „Senvon", SIA „Aerons", SIA „Gigamet", VID pamatoti ir veicis korekcijas PVN un UIN aprēķinos, ko tiesa atzīst par pareiziem un atbilstošiem tiesību normām.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2004. gada 23. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-216/2004 8. punktu; 2005. gada 22. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-378/2005 12. punktu)*.

Tiesa ir izvērtējusi visus pierādījumus lietā, spriedumā iekļaujot būtiskākos argumentus un nonākot pie secinājuma, ka pieteikuma apmierināšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu, 289.-

291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt SIA „SVVP” pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 11.jūnija lēmuma Nr.22.4.6/46501 (ar 2012.gada 18.jūnija lēmuma Nr.22.4.6/48603 „Par labojumiem Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 11.jūnija lēmumā Nr.22.4.6/46501” labojumiem) atcelšanu daļā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese E.Apīne